

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/183/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011681
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011681.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. XXXX XXXX, o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.09.2025 č. k. 108PP/40/2025-52, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.12.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“ alebo aj „prvostupňový súd“) rozhodol, že „podľa § 66 odsek 1 prvá alinea, odsek 2, § 67 odsek 1 Trestného zákona sa návrh A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C. B., trvale bytom C. B., D. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/62/2020 z 26. augusta 2020, právoplatným 11. septembra 2020,, zamietla.“
2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť. Prokurátor sa na verejnem zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.
3. Svoju sťažnosť odsúdený bližšie neodôvodnil.
4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
 - a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
 - b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.
5. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“ alebo aj „sťažnostný súd“) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.
6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.
7. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia uvedeného vo výroku prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmienkové prepustenie, nespĺnil však prvú materiálnu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie), ani druhú materiálnu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu).

8. Prvostupňový súd uviedol, že „po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku – výkon troch štvrtín za obzvlášť závažný zločin uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to dňa 20. januára 2025.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka podmiennečného prepustenia vyžaduje také plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a nápravu, na čo však nestačí adaptácia odsúdeného na podmienky výkonu trestu, ale z konania odsúdeného musí byť zrejmý záujem odsúdeného ukázať zmenu svojho správania k lepšiemu. Prvá materiálna podmienka by mala byť splnená aj v kontexte toho, či odsúdený počas výkonu trestu získava zručnosti a schopnosti, ktoré by mu umožnili predchádzať páchaniu trestnej činnosti a získať náhľad na svoju trestnú minulosť.

Z hodnotenia riaditeľa ústavu však vyplynulo, že vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu nie je na požadovanej úrovni, vyskytli sa viaceré nedostatky v dodržiavaní zákonných povinností, zákazov a ústavného poriadku, o čom svedčia tri vykázané disciplinárne tresty, pričom ďalšie tri disciplinárne tresty sú evidované ako zahladené. V rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený v diferenciacnej skupine C, kedy odsúdený hoci priznáva, že sa dopustil skutkov, za ktoré bol odsúdený a čiastočne identifikuje okolnosti, ktoré ho viedli k ich páchaniu, zároveň bagatelizuje a odôvodňuje svoj skutok. Uvedené nasvedčuje tomu, že proces nápravy u odsúdeného stále prebieha, nie je zavŕšený, a na odsúdeného je v rámci programu zaobchádzania potrebné pôsobiť za účelom získania náhľadu na vlastnú trestnú minulosť, ktorý je základnou podmienkou resocializačnej zmeny. Odsúdený na verejnom zasadnutí verbalizoval plán venovať sa pestovaniu marihuany, a to legálne, a mimo územia Slovenskej republiky, a to napriek tomu, že aktuálne vykonáva trest za obzvlášť závažný zločin, ktorého sa dopustil práve v súvislosti s neoprávneným zadovážaním a prechovávaním marihuany. Polepšenie odsúdeného nemožno vyvodit' ani z jeho postoja k pracovným aktivitám, keďže pracoval na viacerých pracoviskách, kde bola zaznamenaná nespokojnosť s jeho výkonmi. Riaditeľ ústavu v závere hodnotenia konštatuje, že odsúdený neplní ciele stanovené programom zaobchádzania.

Druhú zákonnú (prvú materiálnu) podmienku pre podmiennečné prepustenie odsúdený podľa súdu nesplnil.

V dôsledku nesplnenia prvej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, nakoľko polepšenie odsúdeného je esenciálnou zložkou vyvodenia predpokladu, či odsúdený bude schopný viesť po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život, čiže ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, veľmi ťažko môže potom dospieť k záveru, že by po podmiennečnom prepustení na slobode viedol riadny život. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Čo sa týka tretej zákonnej (druhej materiálnej) podmienky, t. j. dôvodného očakávania vedenia riadneho života odsúdeným na slobode, súd posudzujúc jeho osobu komplexne prihliadol najmä na jeho predchádzajúci život, pričom vzal do úvahy, že odsúdený bol v minulosti až štrnásťkrát súdne trestaný, pričom je u neho badať recidíva vo vzťahu k majetkovej, ale predovšetkým k drogovej trestnej činnosti, a boli mu viackrát ukladané podmiennečné tresty, avšak tieto u neho nespĺnili žiadny prevýchovný účinok, a to nielen s ohľadom na počet odsúdení, ale aj skutočnosť, že odsúdený sa dopúšťal obdobnej trestnej činnosti vo veľmi krátkych časových intervaloch počas pobytu na slobode, a to aj mimo územia Slovenskej republiky. Aktuálne vykonáva trest odňatia slobody z obzvlášť závažný zločin v súvislosti s omamnými a psychotropnými látkami. Odsúdený ani svojou výpoveďou v rámci verejného zasadnutia súd nepresvedčil, že by analyzoval predchádzajúci život z hľadiska príčin a podmienok páchania trestnej činnosti. Vychádzajúc z uvedených skutočností nemožno podľa súdu očakávať, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život. Hoci z hodnotenia riaditeľa vyplýva, že odsúdený vyjadruje čiastočne kritický postoj k spáchanému skutku, tento možno v kontexte s menej priaznivou resocializačnou prognózou a stredným rizikom recidívy odsúdeného hodnotiť len vo formálnej rovine, a preto je u odsúdeného namieste zachovať ďalší prevýchovný a resocializačný proces v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

S poukazom na uvedené, keď odsúdený svojím správaním v podmienkach výkonu trestu ani postojom k trestnej minulosti nepresvedčil súd o existencii podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.“

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmieňné prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmieňné prepustenie odsúdeného.

11. Sťažnostný súd sa stotožňuje so závermi prvostupňového súdu v tom, ako posúdil prvú materiálnu podmienku, v kontexte toho, že správanie a vystupovanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nebolo na požadovanej úrovni (odsúdený bol počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody šesťkrát disciplinárne potrestaný, z toho zahladené má tri disciplinárne tresty), aj toho, že neplní stanovené ciele programu zaobchádzania a nepreukazuje splnenie podmienok na podmieňné prepustenie. V takto zhodnotenom jeho správaní sa podľa názoru sťažnostného súdu nie je možné vidieť skutočné polepšenie. V prospech odsúdeného nemožno vyhodnotiť ani tú skutočnosť, že pre neuspokojivé výkony a z preventívnych dôvodov bol vylučovaný z pracovného zaradenia. Navyše v rámci individuálnej práce je zaobchádzanie zamerané k dodržiavaniu povinností podľa platnej legislatívy, k snahe o sebareflexiu a povinnosť zúčastňovať sa prednášok a besied zameraných na protidrogovú tematiku, snahou personálu je eliminovať jeho prípadne manipulatívne pokusy a vplyvať na úpravu jeho postojov k spáchanej trestnej činnosti. Sťažnostný súd má preto za potrebné dodať, že odsúdený musí presvedčiť o trvalom a dlhodobom záujme a snahe polepšiť sa, čo je posudzované vzhľadom na jeho osobu, v kontexte spáchanej trestnej činnosti, jej charakteru, či početnosti. Snahu môže a musí preukázať v podobe takého správania vo výkone trestu, kedy súd nebude mať v tomto smere žiadne pochybnosti, čo sa v prípade odsúdeného nestalo. Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné jeho správanie v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu.

12. Pri vyhodnotení materiálnych podmienok na podmieňné prepustenie je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a jeho správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, trestnú minulosť, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

13. Sťažnostný súd sa stotožňuje so závermi prvostupňového súdu v tom, ako posúdil prvú materiálnu podmienku, v kontexte toho, že boli evidované negatívne poznatky v správaní odsúdeného. Obžalovaný aktuálne vykonáva nepodmieňčný trest vo výmere šesť rokov a osem mesiacov, ktorý mu bol uložený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi. Je správny záver prvostupňového súdu, ktorý na základe uvedeného neuveril odsúdenému, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život. Prvostupňový súd správne poukázal na to, že odsúdený bol v minulosti až štrnásťkrát súdne trestaný, pričom je u neho badateľná recidíva vo vzťahu k majetkovej, ale predovšetkým k drogovej trestnej činnosti, a boli mu viackrát ukladané (najmä) podmieňné tresty, avšak tieto u neho nesplnili žiadny prevýchovný účinok, a to nielen s ohľadom na počet odsúdení, ale aj skutočnosť, že odsúdený sa dopúšťal obdobnej trestnej činnosti vo veľmi krátkych časových intervaloch počas pobytu na slobode, a to aj mimo územia Slovenskej republiky. Možno sa plne stotožniť s úvahou prvostupňového súdu, že „odsúdený svojím správaním v podmienkach výkonu trestu ani postojom k trestnej minulosti nepresvedčil súd o existencii podmienok pre podmieňné prepustenie z výkon trestu“.

14. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.